

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.048/2022/12.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, dr. Harter Mária bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője: ügyintéző: dr. Szalay Tamás ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője: ügyintéző: dr. Katona György ügyvéd)

A per tárgya: megtérítési igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 48.Pf.632.831/2021/4.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 19.P.23.268/2019/41.

Rendelkező rész

– A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

– Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 97.269 (kilencvenhétezer-kétszázhatvankilenc) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes az általa üzemben tartott, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással nem rendelkező gépjárművével (a továbbiakban: alperes gépjárműve) 2016. március 7-én balesetet okozott, mert nem tartott megfelelő követési távolságot az előtte haladó, forgalmi okok miatt megálló, a felperes által biztosított gépjármű (a továbbiakban: biztosított gépjármű) mögött. Annak nekiütközött, ezzel a biztosított gépjárművet nekilökte az előtte forgalmi okokból megálló gépjárműnek (a továbbiakban: leelől álló gépjármű). Az alperes a helyszínen elismerte a felelősségét.

[2] A felperes a biztosított gépjárműre kötött vagyonbiztosítási szerződés alapján 10%-os önrész levonását követően 6.227.622 forint biztosítási szolgáltatást teljesített. A tulajdonos a biztosított gépjárművet javítás nélkül értékesítette.

A kereset és az alperes védekezése

[3] A felperes 3.063.616 forint és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Indokolása szerint az alperes által okozott baleset miatt a károsult biztosítottnak biztosítási szolgáltatást teljesített. A kirendelt szakértő szakvéleményét elfogadta, megtérítési igénye az abban meghatározott helyreállítási költség önrésszel csökkentett nettó értékének a megfizetésére irányult.

[5] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[6] Indokolása szerint a biztosított gépjárműben nem keletkeztek olyan mértékű sérülések, mint amelyeket a felperes állít. Nem egy elméleti, hanem a tényleges kárt kell bizonyítani a BH2006. 327. számú határozatban írtak szerint. A rendelkezésre álló iratanyag és bizonyítékok alapján nem hozható vele szemben marasztaló ítélet.

[7] A kirendelt szakértő szakvéleményére figyelemmel nem vitatta a biztosított gépjármű javíthatóságát. A szakvélemény megállapításait ezt meghaladóan sem vitatta, azonban kiemelte: a balesetet nem követte alapos nyomrögzítés, a sérült állapotokról nem készültek fotók, a későbbiekben felmerülő adatok megváltoztathatják a szakvéleményt, a gépjárművek egymáshoz viszonyított helyzetéről és az időjárási körülményekről csak elmondásokból áll rendelkezésre információ, így az adatok hiányosak. A szakértő véleménye szerint szükség lett volna a biztosított gépjármű pótszemléjére, de ez nem történt meg.

Az első- és a másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 3.063.616 forint és kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[9] Indokolása szerint a felek nyilatkozatai alapján a kereset összecszerűsége körében azt kellett vizsgálni, hogy a biztosított gépjármű javítható volt-e, ha igen, úgy az alperes milyen összegű nettó helyreállítási költség megfizetésére köteles. A bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. §-a alapján értékelte, további bizonyítást pedig nem látott szükségesnek.

[10] A kirendelt szakértő internetes piackutatás alapján szerzett információt az alkatrészarokról, mert a biztosított gépjármű típusa nem szerepel a magyar kárszámítási rendszerben, és márkaszervíz ajánlata sem állt rendelkezésre. A biztosított gépjármű sérüléseit egy kárfelvételi jegyzőkönyv rögzítette, de az is hiányosan, mert a kárszemle fotói alapján több sérülés is bekövetkezett. A szakvélemény szerint a kárfelvételkor fotózott összes sérülés a perbeli balesetből származott, a sérüléskép egységes a biztosított gépjármű elején és hátulján is. Az esetleges előzménysérülésről nem áll rendelkezésre adat, a csatolt hirdetés alapján pedig arra következtetett, hogy a biztosított gépjárművet utóbb megjavították. A javíthatóság határát meg sem közelítette a javítási költség összege, amit 3.404.018 forint + áfa összegben határozott meg. A szakértő értékelése szerint nehezítette a véleményadást, hogy nem volt pótszemle. Ennek ellenére állást tudott foglalni a biztosított gépjármű sérüléseivel és az azokat kiváltó műszaki folyamatokkal kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a felperes így bizonyította keresete jogalapját és összecszerűségét is. A keresetet a késedelmi kamatra vonatkozó igény körében részben elutasította.

[11] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

[12] Indokolása szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a keresetet részben elutasító rendelkezés. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira

utalással hagyta helyben. Kiemelte, hogy az alperes a kereset jogalapját nem vitatta, felelősségét a helyszínen is elismerte. Ellenkérelmében a baleset és a biztosított gépjármű sérülései közötti okozati összefüggést, valamint a sérülések javítási költségét vitatta. A felek között így kizárólag a kereset összecszerúsége volt vitás, amit a felperesnek kellett bizonyítania. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint bírálta el, az okszerű volt és nem tartalmazott logikai ellentmondást.

[13] A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben rögzítette, a szakértő szakvéleményében utalt arra, hogy a balesetet nem követte nyomrögzítés, és az alperes gépjárműve sérült állapotáról nem állnak rendelkezésre fényképfelvételek, ezért bizonyos kérdésekben csak valószínűségi vélemény formálható. A gépjárművek egymáshoz viszonyított véghelyzetére csak a gépjárművezetők előadása alapján lehetett következtetni, az időjárási viszonyok az elmondások alapján nem voltak egyértelműek, az alperes gépjárművének törésképe sem volt ismert. Mindezek ellenére a szakértő a biztosított gépjármű törésképe alapulvételével fel tudta tární a baleseti folyamatot. Bár a baleseti mechanizmus több paraméterét bizonytalannak minősítette, azt is rögzítette, hogy az általa bemutatott mechanizmus a rendelkezésre álló adatokhoz jól illeszthető. A fényképfelvételek alapján további sérüléseket is megállapított annak ellenére, hogy a biztosított gépjármű pótszemléje nem történt meg, a kárfelvételi jegyzőkönyv pedig hiányos volt. A szakértő úgy foglalt állást, hogy a biztosított gépjárművön fotózott és a szakértő által megjelölt valamennyi sérülés származhatott az alperes gépjárművével történt ütközésből, mert a biztosított gépjárművön a sérüléskép elől és hátul is egységes volt. A másodfokú bíróság nem tulajdonított perdöntő jelentőséget a kárfelvételi jegyzőkönyv hiányosságának, mert az alperes nem vitatta a szakértő által a fényképek alapján megállapított sérüléseket. A baleset után a szakszerű nyomrögzítés pedig éppen azért maradt el, mert az alperes a helyszínen elismerte a felelősségét. A szakértő a biztosított gépjármű előzménykárát nem találta pontosan felmérhetőnek, de azt is kifejtette, hogy a gépjármű eleje és hátulja sérült a balesetben, így egy esetleges korábbi javított oldalsérülésnek nem volt hatása. Az általa egyértelműen beazonosított sérülések javítása gazdaságosnak minősült javított előzménysérülés esetén is. A szakértő rögzítette, hogy a kárfelvételi fotókon a biztosított gépjármű oldala ép, azon nem látható más kár nyoma, így ha volt is előzménykár, úgy azt javították. Mindezek alapján a másodfokú bíróság értékelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a szakértő a hiányos iratanyag ellenére állást tudott foglalni a műszaki sérülésekről és az azokat kiváltó okfolyamatokról, és egyértelműen meg tudta határozni a biztosított gépjármű szakszerű javításának a költségét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:439. § (2) bekezdését, a 6:519. §-át, a 6:522. §-át és a 6:468. §-át, valamint a régi Pp. 206. § (1) bekezdését.

[15] Felülvizsgálati kérelmét kirívóan okszerűtlen, jogszabálysértő mérlegelésre alapította. Indokolása szerint a felülvizsgálati eljárásban általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés, a Kúria azonban azt értékelheti, hogy a mérlegelés eredményét meghatározó indokok tarthatók-e, nincs-e bennük nyilvánvalóan helytelen következtetés. Felülvizsgálati kérelmében megismételte a fellebbezésben előadottakat. A jogalap körében utalt arra, hogy a biztosító teljesítése esetén nem harmadik személy általi teljesítésről van szó, a felperes igénye a külön nevesített Ptk. 6:468. §-on alapulhat. Emiatt a felperesnek kell a perben bizonyítania, hogy a biztosítottnak kifizetett összeg azonos az alperes által okozott kár

összegével. A fellebbezésében foglaltakkal egyezően szintén hivatkozott a szakvélemény alapjául szolgáló dokumentációk hiányosságára és szakszerűtlenségére, valamint ezekkel kapcsolatban arra, hogy mindez a felperes kockázati körébe tartozik. Ezeket meghaladóan állította, hogy a jogerős ítélet megalapozatlan, a tényállás iratellenes, a bizonyítékokat logikailag ellentmondóan, okszerűtlenül értékelték, mert az eljáró bíróságok a marasztalás összecszerúségét a szakértő – saját nyilatkozata szerint is – bizonytalan megállapításaira alapították. Hatályon kívül helyezési ok az is, hogy a másodfokú bíróság kérelme ellenére nem tartott tárgyalást.

[16] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[17] Indokolása szerint a jogerős ítélet megfelel a jogszabályoknak. Az alperes felülvizsgálati kérelme jelentős részében csak megismételte a fellebbezésben előadottakat. A jogerős ítélettel szemben ugyanakkor nem adta elő, hogy az miért és mennyiben sérti az általa megjelölt jogszabályi rendelkezéseket. A bizonyítás során beszerzett szakvélemény alátámasztotta a keresetet. A másodfokú bíróság indokolta, hogy a kárfelvételi jegyzőkönyv hiányosságának miatt nem tulajdonított jelentőséget. Az alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást, de ezzel kapcsolatban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[19] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[20] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[21] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hatályon kívül helyezési okként hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság kérelme ellenére nem tartott tárgyalást. Ezzel kapcsolatban azonban megsértett eljárási jogszabályi rendelkezést nem jelölt meg, így a Kúria ezt a hivatkozást figyelmen kívül hagyta.

[22] Az alperes megsértett jogszabályhelyként megjelölte az érvényesített joghoz kapcsolódó Ptk. rendelkezéseket, de azokkal összefüggésben nem adta elő, hogy az első- és a másodfokú eljárásban nem vitatott jogalap kérdése miért vethető fel a felülvizsgálati eljárásban. Felülvizsgálati kérelme III. pontjában a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértését állította kirívóan okszerűtlen, jogszabálysértő mérlegelésre hivatkozva, de annak indokolásaként nagyobb részben a fellebbezésben foglaltakat ismételte meg, A felülvizsgálati kérelem III. pontjának a (20)-(21) és a (34) bekezdése tartalmaz csak a felülvizsgálati eljárásban figyelembe vehető érvelést. A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet állított hibájának az orvoslására szolgál. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, nem az elsőfokú bíróság ítélete [rég Pp. 270. (2) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ezért a támadott jogerős ítélet jogszabálysértését kell előadni, és a jogerős ítélet által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni. Nem alkalmas érdemi felülbírálatra az a felülvizsgálati kérelem, amely nem tartalmazza a felülvizsgálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó érvelést, hogy a jogerős bírósági döntés miért jogszabálysértő (Kúria Kfv.IV.35.169/2014/4., megjelent: BH2015. 241.). A felülvizsgálati kérelem által helyesnek tartott jogi álláspont érveit a jogerős ítélet indokolásával kell ütköztetni (Kúria Pfv.VI.20.844/2019/4., megjelent: BH2020. 331.). Az alperes felülvizsgálati kérelme (22)-(33) bekezdéseiben anélkül ismételte meg az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezés indokolását, hogy figyelembe vette volna a jogerős ítélet ezzel kapcsolatban kifejtett indokait. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság rögzítette a felek érdemi nyilatkozatait és az ezek által körülhatárolt jogvitát {[49]-[50]}, valamint ebből eredően a bizonyítási érdeket és a bizonyítási terhet {[51]}. A fellebbezésben írtakra figyelemmel kiemelte a szakvélemény megállapításait {[52]}. Erre tekintettel indokolta, hogy miért nem tulajdonított jelentőséget a pótszemle hiányának és a kárfelvételi jegyzőkönyv hiányosságának {[53]}, az esetleges korábbi javított oldalsérülésnek {[54]}, így a szakvélemény – az iratanyag hiányossága ellenére – miért elfogadható {[55]}. Mindezek alapján a Kúria érdemben nem vizsgálhatta a felülvizsgálati kérelemnek azokat a hivatkozásait, amelyek csak megismételték a fellebbezésben írtakat, de nem tartalmazzák az alperesnek a jogerős ítélettel szemben felhozható jogi érveit.

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében érdemi vizsgálatra alkalmas módon a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértésére azzal az indokkal hivatkozott, hogy a jogerős ítélet megalapozatlan, a megállapított tényállás iratellenes, mert a másodfokú bíróság logikailag ellentmondóan, okszerűtlenül értékelte a bizonyítékokat, amikor a marasztalás összezszerűségét a szakértő – saját nyilatkozata szerint is – bizonytalan megállapításaira alapozta.

[24] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése a bizonyítás eredményének a mérlegelését és a tényállás megállapítását szabályozza. A felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló – így részleges átszármaztató hatályú – rendkívüli perorvoslat, ezért érvényesül a felülmérlegelés korlátozottsága {Kúria Pfv.III.20.512/2020/14. [64]}. A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének, jogszabálysértést csak a bizonyítékok okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH1999. 44.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére az, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.).

[25] A másodfokú bíróság bizonyítékértékelése nem iratellenes, nem okszerűtlen és nem tartalmaz logikai ellentmondást.

[26] A balesettel okozati összefüggésben bekövetkezett sérülésekkel és azok javítási költségével kapcsolatos tények és körülmények megállapításához és megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, így a perben szakértőt kellett kirendelni [rég. Pp. 177. § (1) bekezdés]. A különleges szakértelemmel rendelkező szakértő a bizonyítékok észlelésével és azok értékelésével működik közre a per eldöntéséhez szükséges tények megállapításában, ugyanakkor a bizonyítékok – így a szakvélemény – végső, jogi értékelése a bíróság feladata [rég. Pp. 206. § (1) bekezdés].

[27] A kirendelt szakértő szakvéleményében bemutatta a vizsgálat módszerét, annak indokait, az adatok forrását, a szemle és a helyszíni szemle mellőzésének okait előadva, hogy a balesetet nem követte szakszerű nyomrögzítés és az alperes gépjárművének sérült állapotáról nem áll rendelkezésre fotó, ezért bizonyos kérdéskörökben csak valószínűségi vélemény formálható, a későbbiekben felmerülő új információk módosíthatják a baleset megítélését (27. sorszámú szakvélemény 8. oldal). A közlekedési szituációt a részes felek által aláírt baleseti bejelentő szerint vizsgálta (9. oldal). A balesetelemzés körében objektív adatként csak a biztosított gépjármű törésképe állt rendelkezésre, amely alapján az alperes gépjárművének sebessége 28 km/h-ra becsülhető, és ez a sebesség alkalmas volt arra, hogy a biztosított gépjárművet a legelől álló gépjárműnek lökje (9. oldal). A szakértő a balesetelemzés értékelése körében kijelentette, hogy a baleseti mechanizmus több paramétere bizonytalan, de a megjelölt mechanizmus jól illeszthető a rendelkezésre álló adatokhoz (10. oldal). Az internetes piackutatás alapján számolt javítási költség némi bizonytalanságot hordoz magában, de nem áll rendelkezésre más olyan módszer, amivel a biztosított gépjármű javítási költségét pontosabban meg lehetne határozni (10. oldal). A rendelkezésre álló adatok alapján olyan baleseti folyamat valószínűsíthető, amelynek során az alperes gépjárműve kb. 28 km/h-val nekiütközött a biztosított gépjárműnek, és azt kb. 11 km/h-val nekilökte a legelől álló gépjárműnek (11. oldal). Csak egy kárfelvételi jegyzőkönyv áll rendelkezésre, amely a fotók alapján hiányosan tartalmazza a sérüléseket, de a fotókon szereplő valamennyi sérülés származhatott a perbeli balesetből, mert a biztosított gépjármű sérülése elöl és hátul is egységes (11. oldal). A szakértő rögzítette a kárfelvételi jegyzőkönyv által megjelölt sérüléseket, valamint ezeken túl a fotókon látható sérüléseket (12. oldal). A biztosított gépjármű előzménysérüléseiről nem áll rendelkezésre adat, de mivel a perbeli balesetben annak az eleje és a hátulja sérült meg, így egy esetleges korábbi javított oldalsérülésnek nincs hatása a perbeli ügyre, mert a javítás gazdaságos javított előzménysérülés esetén is (15. oldal). A biztosított gépjármű káridőponti forgalmi értéke 10.000.000-12.000.000 forintban határozható meg, ami az ellentmondásos és hiányos információk miatt nem pontosítható tovább; a javítás azonban akkor is gazdaságos, ha a forgalmi értéket a lehető legalacsonyabb értéken, 10.000.000 forinttal vesszük figyelembe (16. oldal). A szakértő erre tekintettel határozta meg a biztosított gépjármű szakszerű javítási költségét avult értéken. Összességében tehát az alperes által hivatkozott adatok hiánya, a dokumentumok hiányossága nem eredményezte a szakértői megállapítások bizonytalanságát, ezzel ellentétes nyilatkozatot a szakértő sem tett.

[28] A perben rendelkezésre álló bizonyítékok, valamint az azok szakmai értékelését tartalmazó szakvélemény alapján nem csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni, ezért nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a szakértő egyes nyilatkozatait kiemelte, de a bíróságnak a bizonyítékokat a maguk összességében kell értékelnie. A másodfokú bíróság így jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a szakvélemény alapján

megállapíthatók a balesettel okozati összefüggésben bekövetkezett sérülések, valamint azok javítási költsége.

[29] Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályt, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[30] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a)* pontja, a 3. § (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el az alperes régi Pp. 274. § (2) bekezdésén alapuló kérelmére.

[32] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. november 10.